

Okoliczność, że do sądu państwa członkowskiego wpłynął pozew lub wniosek w ramach postępowania w sprawie środków tymczasowych lub że takie środki zostały zarządzane w ramach takiego postępowania, a z żadnego elementu zgłoszonego żądania lub wydanego orzeczenia nie wynika, że sąd, do którego zwrócono się o zarządzanie środków tymczasowych jest właściwy w rozumieniu rozporządzenia nr 2201/2003, nie musi wykluczać istnienia — ewentualnie dozwolonego w prawie krajowym tego państwa członkowskiego — żądania co do istoty związanego z żądaniem zarządzania środków tymczasowych i zawierającego elementy, które mogą wykazać, że sąd do którego je wniesiono, jest właściwy w rozumieniu tegoż rozporządzenia.

Jeżeli pomimo podjętych starań mających na celu uzyskanie informacji od strony, która powołuje się na zawisłość sporu, od sądu, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek i od organu centralnego, sąd, do którego później wniesiono pozew lub wniosek, nie posiada żadnych danych pozwalających na ustalenie przedmiotu i podstawy żądania zgłoszonego w innym sądzie i mających w szczególności wykazać, że ten sąd jest właściwy zgodnie z rozporządzeniem nr 2201/2003 i gdy ze względu na szczególne okoliczności interes dziecka wymaga wydania orzeczenia, które może zostać uznane w państwach członkowskich innych niż państwo siedziby sądu, do którego później wniesiono pozew lub wniosek, sąd ten powinien — po upływie rozsądnego terminu na udzielenie odpowiedzi na przedstawione pytania — kontynuować rozpoznawanie zgłoszonego przed nim żądania. Długość takiego rozsądnego terminu powinna zostać ustalona z uwzględnieniem nadrzędnego interesu dziecka w świetle konkretnych okoliczności rozpatrywanego przypadku.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 7 lipca 2010 r. — Krasimir Asparuchow Estow, Monika Ljusien Iwanowa i Kemko International EAD przeciwko Ministerski sywet na Republika Bułgarija

(Sprawa C-339/10)

(2011/C 13/26)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Wyrchowen administratiwen syd (naczelny sąd administracyjny).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asparuchow Estow, Monika Ljusien Iwanowa i Kemko International EAD

Strona pozwana: Ministerski sywet na Republika Bułgarija (rada ministrów Republiki Bułgarii)

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2010 r. Trybunał (ósma izba) uznał się oczywiście niewłaściwym do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Wyrchowen administratiwen syd (naczelny sąd administracyjny) (Bułgaria).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal in Northern Ireland (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 września 2010 r. — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd przeciwko Department of the Environment for Northern Ireland, Department of the Environment for Northern Ireland

(Sprawa C-474/10)

(2011/C 13/27)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal in Northern Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, FP McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Strona pozwana: Department of the Environment for Northern Ireland, Department of the Environment for Northern Ireland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawidłowa jest wykładnia dyrektywy [2001/42] (¹), zgodnie z którą w sytuacji, gdy organ państwa, który przygotowuje plan objęty art. 3 sam jest organem, na którym spoczywa ogólna odpowiedzialność za realizację zadań w dziedzinie środowiska naturalnego w państwie członkowskim, państwo to może odmówić wyznaczenia na podstawie art. 6 ust. 3 organu, który ma być konsultowany, zgodnie z art. 5 i art. 6?
- 2) Czy prawidłowa jest wykładnia dyrektywy, zgodnie z którą w sytuacji, gdy organ państwa, który przygotowuje plan objęty art. 3 sam jest organem, na którym spoczywa ogólna odpowiedzialność za realizację zadań w dziedzinie środowiska naturalnego w państwie członkowskim, państwo członkowskie powinno zapewnić, że jako podmiot konsultacyjny wyznaczony zostanie później podmiot odrębny od tego organu?
- 3) Czy prawidłowa jest wykładnia dyrektywy, zgodnie z którą ustanowiony w art. 6 ust. 2 dyrektywy wymóg, aby organy, o których mowa w art. 6 ust. 3 i społeczeństwo, w rozumieniu art. 6 ust. 4, otrzymywały odpowiednio wczesną i realną możliwość, „we właściwych ramach czasowych” wyrażenia swojej opinii, może zostać przetransponowany do prawa krajowego za pośrednictwem przepisów, zgodnie z którymi organ odpowiedzialny za przygotowanie planu każdorazowo zatwierdza termin, w jakim opinie muszą zostać wyrażone, czy też przepisy transponujące dyrektywę same muszą określać termin, względne różne terminy dla różnych okoliczności, w jakich opinie takie muszą być wyrażone?

(¹) Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, Dz.U. L 197, s. 30